

te sagen eller betinge fuldbyrdelsen af sikkerhedsstillelse.

Efter forordningens artikel 47 giver en afgørelse om eksigibilitet hjemmel til at anvende sikrende retsmidler, f.eks. arrest. Sikrende retsmidler er det eneste mulige retsskridt, så længe en afgørelse om eksigibilitet kan appelleres eller er under appel.

Forordningens øvrige bestemmelser om fuldbyrdelse svarer i alt væsentligt til reglerne efter EF-domskonventionen. Det gælder bl.a. reglerne om delvis fuldbyrdelse (artikel 48), fuldbyrdelse af tvangsbøder (artikel 49) og om, at der ikke kan pålægges fordringshaveren at stille sikkerhed med den begrundelse, at pågældende er udlænding (artikel 51).

Har fordringshaveren fri proces eller været fritaget for gebyrer og omkostninger i domsstaten, gælder dette også i videst mulig omfang under eksekvatorsagen (artikel 50). I forhold til EF-domskonventionen er dette udvidet til også at omfatte appel i forbindelse med eksekvaturproceduren.

Der må ikke opkræves afgift mv. beregnet i forhold til sagens værdi i forbindelse med behandlingen af en anmodning om eksekvatur (artikel 52).

Når en retsafgørelse er erklæret eksigibel, sker fuldbyrdelse efter de nationale regler i fuldbyrdelsesstaten, hvilket for Danmarks vedkommende vil sige reglerne i retsplejeloven om tvangsfuldbyrdelse.

3.5. Officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

Forordningens kapitel IV (artikel 57-58) indeholder bestemmelser om officielt bekræftede dokumenter og retsforlig.

Af bestemmelserne fremgår, at officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt og eksigible i en medlemsstat, kan erklæres eksigible efter forordningens eksekvaturprocedure. Forordningen definerer ikke, hvad der skal forstås ved »officielt bekræftet dokument«, men der sigtes bl.a. til en ordning, der er kendt i nogle EU-lande, hvorefter en notar kan bekræfte et privat dokument og give det en fuldbyrdelsespåtegning.

Officielt bekræftede dokumenter omfatter også aftaler om underholdspligt, som er indgået over for en administrativ myndighed eller er bekræftet af en sådan.

Desuden kan retsforlig, som er eksigible i oprindelseslandet, erklæres eksigible i en anden medlemsstat efter de samme regler, som gælder for officielt bekræftede dokumenter.

Den kompetente ret i fuldbyrdelsesstaten kan kun nægte at erklære et officielt bekræftede dokument eller et retsforlig for eksigibelt, såfremt fuldbyrdelsen åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper

i fuldbyrdelseslandet. De øvrige nægtelsesgrunde i forordningen er efter deres indhold ikke relevante i forbindelse med disse dokumenter.

3.6. Øvrige spørgsmål

Forordningens kapitel V (artikel 59-65) indeholder almindelige bestemmelser, der for størstedelens vedkommende er en videreførelse af reglerne i EF-domskonventionen. Artikel 60 indeholder dog en ny definition af selskaber og andre juridiske personers hjemsted. Kapitel VI indeholder overgangsbestemmelser.

Forholdet til andre retsakter reguleres i forordningens kapitel VII. Forordningen udelukker ikke anvendelsen af andre fællesskabsretsakter eller nationale gennemførelsesbestemmelser, som på særlige områder regulerer retternes kompetence eller anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, jf. forordningens artikel 67. Ifølge forordningens artikel 68 erstatter forordningen EF-domskonventionen mellem medlemsstaterne (med undtagelse af Danmark).

Forordningen erstatter endvidere en række konventioner (artikel 69 og 70). For Danmarks vedkommende gælder dette konventionen af 11. oktober 1977 mellem Finland, Island, Norge, Sverige og Danmark om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om privatretlige krav (den nordiske domskonvention).

Af forordningens artikel 71 fremgår, at forordningen ikke berører konventioner, hvori medlemsstaterne er parter, og som på særlige områder fastsætter regler for retternes kompetence og for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser.

Forordningen indeholder endelig i kapitel VIII (artikel 73-76) afsluttende bestemmelser.

Det fremgår af artikel 73, at Kommissionen senest 5 år efter forordningens ikrafttræden skal udarbejde en rapport om anvendelsen af forordningen med eventuelle forslag om ændringer.

Det fremgår af artikel 74, at Kommissionen med bistand af et særligt rådgivende udvalg, jf. artikel 75, ændrer bilagene til forordningen om bl.a. nationale kompetenceregler og kompetente retter efter medlemsstaternes oplysninger herom.

Artikel 76 fastsætter forordningens ikrafttræden.

4. Parallelaftalen mellem Fællesskabet og Danmark om Bruxelles I-forordningen

Med henblik på, at der kommer til at gælde de samme regler i grænseoverskridende sager inden for Den Europæiske Union om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område for Danmark som for de øvrige EU-medlemsstater, har regeringen som nævnt i pkt. 1 ovenfor efter forelægning for Folketin-